

γράψε σ' ἓνα χαρτί πόσα κάμνουν καὶ φέρε το νὰ τὸ υπογράψω.

— Δὲν κάμνουν τίποτε! ἀποκρίνεται ὁ πλοίαρχος.

— Βρὲ φέρε το καὶ γράψε δὴ ὁ χιλιάδες γρόσσα! Ἀφ' οὗ ὑπέγραψε τὸ χαρτί ὁ Κανάρης λέγει ἀφελῶς.

— Τὸ ἔθνος μας θὰ σὲ πληρώσῃ.

— Ἀλλὰ, ἐτόλμησε ν' ἀποκριθῇ ὁ πλοίαρχος, σεῖς δὲν ἔχετε ἔθνος!

Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κανάρη ἀπῆστραψαν καὶ μετὰ θυμοῦ ἄμα καὶ περιφρονήσεως εἶπε·

— Σὰν δὲν ἔχομεν ἔθνος, βρέ, θὰ κάνουμε!

Ἐπὶ τέλους ἀπεχωρίσθησαν, καὶ ὁ Κανάρης αἰσιῶς ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα του.

Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλάς ἠλευθερώθη, ὁ Κανάρης ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ καπετὰν Μικὲς πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου! Ἐτυχέ ποτε ὦν ὁ Μικὲς εἰς τὸ Γαλάζιον διὰ νὰ ἀγοράσῃ σῖτον. Ἐκεῖ συνήντησε τὸν Αὐστριακὸν πλοίαρχον, ὅστις ὅμως τότε τὸν ἀνεγνώρισε, ὅταν ὁ καπετὰν Μικὲς τῷ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν μνήμην του τὰς τόσον δυσχερεῖς διὰ αὐτὸν στιγμὰς. Τὸν παρεκίνησε νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ πληρωθῇ ὅπερ μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις ὁ πλοίαρχος ἔπραξε.

Μίαν πρωΐαν λοιπὸν ὁ καπετὰν Μικὲς μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ πλοίαρχου ὑπῆγον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν· ὁ καπετὰν Μικὲς ἐρωτᾷ, ἔάν ὁ ὑπουργὸς εἴναι εἰς τὸ γραφεῖόν του, λαβὼν δὲ καταφατικὴν ἀπάντησιν εἰσέρχεται μετὰ τοῦ πλοίαρχου.

— Ἐξοχώτατε! (ποῦ ἄλλοτε, ποῦ τὸν ἐκάλεῖ καπετὰν Κωνσταντῆ) ἐξοχώτατε, ἐνθυμῆσαι ποῦ ὑπέγραψες γιὰ δὴ ὁ χιλιάδες γρόσσα εἰς ἓνα πλοίαρχον πλησίον στήν Ἀλεξάνδρᾳ;

Μετὰ τινων στιγμῶν σιωπῇ ὁ Κανάρης εἶπε·

— Ἐ! Ναί, ἐνθυμοῦμαι.

— Νὰ λοιπὸν, ὁ πλοίαρχος ἦρθε γιὰ νὰ πάρῃ τὸν παρᾶ, ἀποκρίνεται ὁ Καπετὰν Μικὲς.

Τότε ὁ Κανάρης ἐζήτησε τὴν ἀπόδειξιν, τὴν εἶδε καὶ μετὰ τινος μομφᾶς ὥς ἔκαμε εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ τὴν ἄστοχον φράσιν του, ὑπέγραψεν ἔνταλμα καὶ ὁ πλοίαρχος ἐπληρώθη 1).

ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ

Ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ πατρίς τῶν μεγάλων ιδιοτροπῶν, ἀλλ' ὀλίγοι δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸν σίρ Οὐίλλιαμ Δράγς, ὅστις κατέστη ἤδη ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας ἐνεκα τοῦ ἐξῆς ἀπιστεύτου συμβάντος.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1886 ὁ εἰρημένος

κύριος ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸν λιμένα ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως Brighton ἐμίσθωσεν ἁμαξᾶν ἀγοραῖαν. Ἐν τῷ λιμένι ἠγκυροβόλει τὸ θαλαμηγόν αὐτοῦ.

— Πρόσμενε! εἶπε πρὸς τὸν ἁμαξηλάτην καὶ ἐπεβιάσθη εἰς τὸ πλοῖον.

Ἐσκόπει ἀπλῶς νὰ κάμῃ μικρὸν θαλάσσιον περίπατον, ὅπως δοκιμάσῃ τὸ καινούργιον σκάφος. Ἀλλὰ τόσον νύχαισθη ἐκ τοῦ δρόμου, ὥστε ἀπεφάσισεν αἰφνης ἀντὶ νὰ στρέψῃ πρῶτον πρὸς τὸν λιμένα, νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ἀνοικτὰ καὶ... νὰ περιπλεύσῃ τὴν γῆν!!

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἁμαξηλάτης τί ἔπραττε; Ἀξίος συμπολίτης τοῦ μισθώσαντος αὐτὸν ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει παρὰ τὴν ἀποβάθραν.

Τὴν ἐπομένην, τὴν μεθεπομένην, ἐπὶ ἐβδομάδα, ἐπὶ μῆνα ἀκίνητος ἐκεῖ! Ἐλαβε μόνον τὴν ἄδειαν νὰ καλύψῃ διὰ προχείρου, στεγασματος ἑαυτὸν καὶ τὸν ἵππον.

Ἐν ἔτος παρῆλθεν!

Ὁ ἁμαξηλάτης ἐκεῖ πάντοτε καθήμενος ἐν τῇ ἀνοικτῇ θυρίδι τῆς ἁμάξης μετὰ τὴν καπνοσύριγγα εἰς τὸ στόμα καὶ τὴν μάστιγα ἀνὰ χεῖρας.

Ὁ ἵππος ἐν διηνεκεῖ ἀκίνησις διατελὼν ἐπαχύνθη ὡς χοῖρος σιτευτός.

Τέλος μίαν πρωΐαν ὁ νηοσκόπος ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ θαλαμηγοῦ, ἐφ' οὗ περιπλεύσας τὴν γῆν ἐπανήρχετο ὁ σίρ Οὐίλλιαμ Δράγς.

Πρῶτον ἀνθρωπὸν ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ συνήντησε τὸν ἁμαξηλάτην.

Οὐδόλως ἐξεπλάγῃ ἐπὶ τούτῳ· τὸ βρετανικὸν αὐτοῦ φλέγμα δὲν ἐταράχθη:

— All right! εἶπεν· πόσα κάμνει νὰ σοῦ πληρώσω;

Ὁ ἁμαξηλάτης ἐξάγει λεπτομερῆ λογαριασμόν.

Τὸ ὀφειλόμενον μίσθωμα ἀνήρχετο εἰς πεντακοσιὰ ἀλφειὰν λιρῶν στερλινῶν.

Ὁ ἄγγλος δὶχως νὰ συνοφρυωθῇ καὶ ἐξάγει μέγα χαρτοφυλάκιον, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ ἐπιταγὴν καὶ συμπληρῶν διὰ τοῦ ἀνω ποσοῦ τὰ κενὰ δίδει εἰς τὸν ἁμαξηλάτην αὐτὴν, ἵνα πληρωθῇ παρὰ τῆς τραπέζης.

— Τώρα, λέγει, πῆγαίνε με εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Φθάνει ἐκεῖ καὶ σπεύδει νὰ εἰσέλθῃ.

Ὁ ἁμαξηλάτης τὸν σταματᾷ.

— Καὶ τὸ ἀγῶγι μου;

— Ἀλήθεια!...

Καὶ δίδει δύο σελλινία!....

Οὐδὲν καταβάλλει πλείοτερον τὸ πνεῦμα τῶν παίδων, ὅσον ὁ διδάσκαλος ὁ ὑπερμέτρως αὐστηρὸς καὶ δυσκόλως εὐχαριστούμενος.